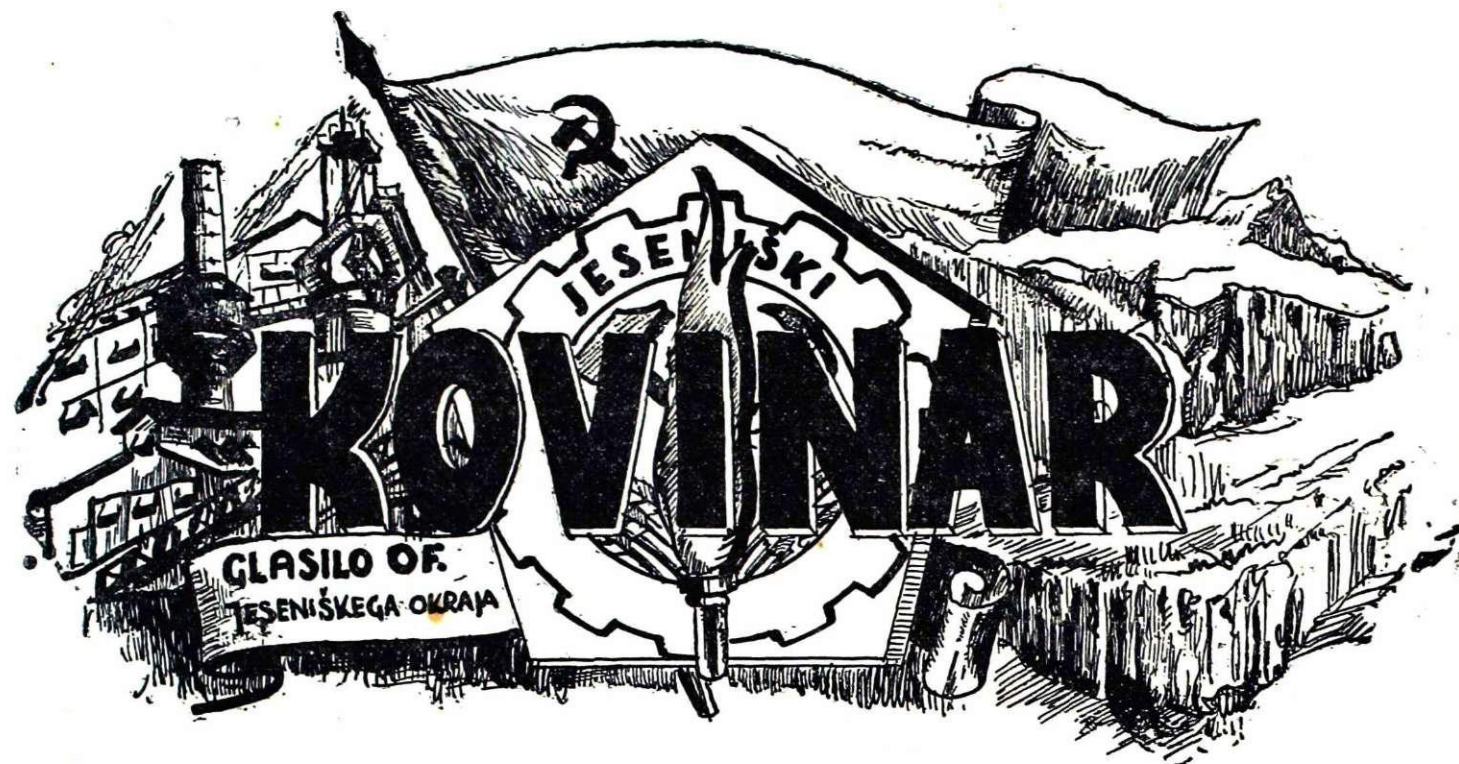

Nаша partija in njeno vodstvo bo nedvomno storilo vse, kar more, da se nesoglasja med nami in CK UKP(b) kot osnovno silo socializma likvidirajo. Najvažnejše sredstvo na tej poti je, da naša Partija in vsa naša dežela še upornejše in s še večjim poletom kot doslej dela za socialistično izgraditev države in da razvija do skrajnih možnosti svoje proizvodne sile v svojo lastno korist in v korist vsega socialističnega sveta ter da bo še aktivnejša v borbi proti silam reakcije in imperializma, tako v naši državi kakor na mednarodni areni.

(Edvard Kardel)

Leto I.

Jesenice dne 31. julija 1948

Štev. 19

Delovni kolektivi jeseniškega okraja stojijo odločno v vrstah graditeljev socializma in s svojim delom dokazujejo neomajno zaupanje v Centralni komite KPJ in tovariša Tita

NAJBOLJŠE REZULTATE V PREDKONGRESNEM TEKMOVANJU V ŽELEZARNI JE DOSEGLA PREŠERNOVA DELOVNA BRIGADA

Delovni kolektiv kovinarjev Železarnice Jesenice je predkongresne obveznosti v celoti dosegel in presegel. V vseh obratih je uveden brigadni sistem dela. Na dan začetka zasedanja V. kongresa KPJ je bilo organiziranih 184 delovnih brigad v podjetju. Poleg brigad v obratih obstajajo tudi prostovoljne delovne brigade za razkladanje raznega materiala po delovnem času.

Najboljše rezultate v predkongresnem tekmovanju je dosegla Prešernova brigada, ki je prekorčila delovno normo za 97%. Najboljši delavec te brigade Ibrahimović Haki je presegel normo za 145%. Drugo mesto si je osvojila delovna brigada v opekarni, ki je preseгла normo za 75%, na tretjem mestu je Jeršinova brigada s prekoračenjem norme za 55%, na četrtem mestu je brigada hladne valjarne, ki je preseгла normo za 47%. Najboljši delavec v tej brigadi Mlakar Franc je presegel normo za 52%. Delovna brigada mehanične delavnice je na petem mestu s 40%-nim prekoračenjem norme. Najboljša delavca Razinger in Markelj sta v predkongresnem tekmovanju preseгла običajno normo za 47%.

21. JULIJA 1948

je bil v železarni najboljši obrat livarna, ki je preseгла plansko storitev za 16%, dalje jeklarna 5% in Javornik I 4%.

PARTIJSKA CELICA TEKSTILNE INDUSTRIJE BLED

Na svoj, globoko socialističen način, je hotela počastiti V. kongres partijska celica tekstilne industrije na Bledu. Člani navedene celice so uvideli, da bi bili uspehi proizvodnje boljši, če bi bila delovna sila v podjetju pravilno razmeščena. Zaradi tega so pristopili k problemu znižanja proizvodnih stroškov na ta način, da so upravi podjetja predlagali gotove izboljšave in sicer v tem smislu, da bi na lažja delovna mesta prišle šibkejšje delovne sile, na težja in odgovornejša pa fizično in strokovno sposobne. Uspehi prav gotovo ne bodo izostali.

Poleg navedenih prekriznih uspehov, so člani celice uvedli še redni dvakratni tedenski študij, kjer se bodo seznanjali z vsemi tekočimi problemi. Sprejeli so tudi konkretne obveznosti glede udeležbe pri raznih prostovoljnih delih, kot pri gradnji vodovoda, pravljanju peska itd.

GRADIS MOSTE

O delovnem kolektivu hidrocentrale v Mostah se je v letošnjem letu že veliko pisalo v vseh naših časopisih. Če so bila lanska poročila nekoliko pesimistična, letos tega ne moremo trditi. Člani Partije in sindikalne podružnice tega gradilišča so

spoznali važnost velikega projekta za vso našo skupnost in letos je med delavstvom zavladovalo tovariško in zdravo ozračje. To dokazujejo veliki uspehi, ki jih ta kolektiv dosega na vseh poljih. V priznanje teh uspehov je kolektiv prejel tudi pohvalo Glavnega odbora Enotnih sindikatov Slovenije za uspešno izpolnjevanje planskih nalog prvega polletja.

Tudi v predkongresnem in medkongresnem tekmovanju je delovni kolektiv Gradisa v Mostah visoko dvignil zastavo delavske zavednosti. Izpolnil je vse obveznosti, dane Partiji in maršalu Titu. Požrtvovalno so ostali na svojih delovnih mestih tudi v nedeljo, 25. julija.

NA DAN OTVORITVE V. KONGRESA KPJ JE DELOVNO LJUDSTVO S PROSTOVOLJNIMI DELI DOKAZALO NEOMAJNO ZAUPANJE CENTRALNEMU KOMITEJU KPJ IN MARŠALU TITU

Prostovoljna dela v železarni

Dne 21. julija je 109 prostovoljnih delavcev opravilo 864 delovnih ur. Naložili so 18 vagonov tračnega železa in rude, razložili pa 19 vagonov starega železa in zdroba, dalje so očistili 9 vagonov in razkladali opeko.

Gradis Jesenice

V počastitev kongresa je delavstvo Gradisa Jesenice 21. julija prekorčilo delovno normo za 25%. Predkongresno obveznost za dovršitev zunanjih del na tovarniškem stanovanjskem bloku so kljub vremenskim neprilikam dosegli.

Na gradbiščih zadružnih domov

V Podnartu sta dva člana napravila 16 prostovoljnih delovnih ur in izkopala 4 in pol m zemlje. V Zgornjih Gorjah je 15 ljudi opravilo 41 udarniških ur, ki so izkopali 30 m zemlje. V Srednji vasi v Bohinju je 23 ljudi kopalo temelje, pri tem so opravili 54 delovnih ur. Na Dovjem je kopalo 9 ljudi, ki so opravili 70 udarniških ur in izkopali 10 m³ temeljev. V Stari Fužini so napravili 24 udarniških ur in v tem času nakopali 5 m³ peska ter izkopali 9 m³ temeljev. Najboljši pa je bil odziv v Mošnjah, kjer je bilo na dan otvoritve kongresa na gradbišču zaposlenih 33 ljudi, ki so pri kopanju temeljev opravili 145 udarniških ur. Na Blejski Dobravi je 18 ljudi opravilo 54 prostovoljnih del. ur.

Tudi železničarji so se dobro izkazali

Na dan otvoritve V. kongresa KPJ je bilo vse razpoložljivo osebje na prostovoljnih delih. Pri prometnem stolpu je 40 ljudi nakladalo 4 ure material, katerega so naložili 4 vagona.

Z NEZMANJŠANIM DELOVNIM POLETOM SE JE PROSTOVOLJNO DELO NADALJEVALO V NASLEDNJIH DNEH KONGRESA KPJ

Drugi dan V. kongresa KPJ je v Železarni Jesenice 133 prostovoljcev opravilo 959 delovnih ur. Razložili odnosno naložili so 22 vagonov raznega materiala in rude ter očistili 5 voz. Prostovoljno delo se v železarni dnevno nadaljuje.

Progovna sekcija železničarjev na Jesenicah se vsako sredo in četrtek udeležuje prostovoljnih del pri gradnji prometnega stolpa in pri planiranju prostora pri postaji na Hrušici. Člani te sindikalne podružnice so se obvezali vsak po 40 udarniških ur. Nekateri so obveznost že prekorčili.

Dnevno prostovoljno delo se nadaljuje tudi na gradbiščih zadružnih domov. V Stari Fužini je dne 22. julija delalo 12 ljudi, ki so v 47 urah prevozili 25 m³ materiala. Na gradbišče so napeljali tudi elektriko, da morejo delati tudi ponoči. 23. julija je delalo 43 prostovoljcev, ki so v 123 urah presejali 4 m³ peska in prevozili 43 m³ zemlje. V nedeljo, 25. julija pa je 12 delavcev opravilo 96 ur. Kopali so zemljo in jo odvažali. Ta dan je graditelje posetil tudi pevski zbor „Triglav“ iz Bohinjske Bistrice, ki je na gradbišču zapel nekaj pesmi.

Na gradbišču zadružnega doma na Dovjem je 23. julija delalo 8 ljudi, od tega 6 pionirjev, ki so opravili 34 delovnih ur. Največ ur je opravil Vidic Emil in sicer 5 in pol ure. Krznarič Mato pa je s konjem opravil 10 ur. 24. julija je delalo na Dovjem 21 ljudi, večinoma iz Mojstrane.

(Nadaljevanje na drugi strani)

V počastitev V. kongresa Komunistične partije Jugoslavije

(Nadaljevanje s prve strani)

V Srednji vasi je 24. julija delalo 46 prostovoljcev, ki so v 173 urah izkopali 30 m³ temeljev, zložili 1800 komadov opeke in jo prenesli v daljavo 15 metrov. Dne 25. julija pa je bilo na gradbišču 39 delavcev, ki so skupaj s pionirji počitniške kolonije opravili 100 delovnih ur. Skopali so 25 m³ temeljev ter premestili drvarnico, ki jim je bila na poti. Posetili so jih tamburaši iz Blejske Dobrave in jim zaigrali nekaj veselih.

Več ali manj živo je bilo skoro na vseh gradiliščih. Pohvaliti je zlasti Blejsko Dobravo, kjer bodo zadrudni dom gradili šele prihodnje leto, pa so v počastitev V. kongresa KPJ opravili 21. julija 54 ur, 22. julija 21 ur in 23. julija 19 ur prostovoljnega dela.

Z ostalih gradilišč bomo podatke izvršenega dela objavili v prihodnji številki, to je po zaključku tedna zadrudnih domov.

Uspehi prostovoljnih del članov OF na Jesenicah

Do 27. julija se je v počastitev V. kongresa KPJ udeleževalo lepo število članov OF pri raznih javnih delih na Jesenicah. Uspehi so z dneva v dan večji. Največ prostovoljcev je bilo pri gradnji vodovoda za novo bolnico in sicer je 270 delavcev opravilo 917 delovnih ur v vrednosti 13.755 din. Na gradbišču bodočega dijaškega doma je sodelovalo 108 prostovoljcev, ki so v 380 urah opravili dela za 5.700 din. Pri košnji trave pri Sv. Križu in na Pristavi je 201 prostovoljcev opravilo 1019 delovnih ur in znaša vrednost tega dela 6.285 din.

Prostovoljna dela se na navedenih delovnih mestih nadaljujejo, razen tega pa članstvo OF na Jesenicah izvršuje tudi druga javna dela.

MLADINA

Srednja vas v Bohinju.

Na gradbišču zadrudnega doma v Srednji vasi v Bohinju je delo precej časa počivalo. V predkongresnih in kongresnih dneh KPJ pa je gradbišče oživel. Do tega časa ni bilo zvrnato niti zemljišče. Zato so ljudje, zlasti pa še mladina, sklenili, da bodo v počastitev V. kongresa KPJ doprinesli čimveč k zgraditvi zadrudnega doma. Pri tem pa je treba upoštevati, da imajo v sedanjem času ljudje košnjo na planinah, kjer je zaposlena prav vsaka družina. Toda iz zavednosti si ljudstvo pritrjuje nočni počitek in na gradilišču je vse živo delavcev od 8. do 11. ure zvečer. V zadnjih dveh dneh pred kongresom je delo toliko napredovalo, da se je na predvečer kongresa že lahko pričelo s kopanjem temeljev. Delo zelo naglo napreduje.

Uprava za gradnjo zadrudnega doma je poskrbela, da je delo na gradilišču tudi prijetno. Vsak večer igra prostovoljec sindikalni radio. Na predvečer kongresa so graditelji bili na čelu poroke, ki je šla skozi vas. Manifestirali so navdušeno za KPJ in maršala Tita.

Jeseniška mladinska delovna brigada „Otona Zupančiča“ tekmuje za čimprejšnjo zgraditev avtostrade.

Jeseniška mladinska delovna brigada je takoj, ko je prispela na delovno mesto, prejela trdo za delo. Postavili smo si norme, ki jih z dneva v dan zvišujemo. Z veliko vnemo smo se pripravljali na V. kongres KPJ, ker smo hoteli prav v času kongresa prekoračiti vse norme in s tem dokazati vdarnost naši Partiji in maršalu Titu. Predvsem tekmuje v delu in kvaliteti, tekmuje pa z nič manjšo vztrajnostjo tudi v kulturno-prosvetnem sektorju, fizikulturi in higijeni. V desetdnevem tekmovanju med potekanjem V. kongresa KPJ smo se vsi prijavi v tekmovanje za Zren.

Med brigadirji se je zelo poživil delovni polet, razvilo se je močno tovarištvo med četami in brigadami. Želja vseh mladincev je, da se bo na avtostradi „Bratstvo in enotnost“ razvilo resnično bratstvo med jugoslovanskimi narodi in narodi sosednjih držav. Hočemo, da mladina železarskih Jesenic pokaže prav tako voljo do dela, kot jo kažejo naši očetje in bratje v naši tovarni. Ponesli bomo glas kovinarjev v svet kot odgovor na vse obtožbe proti naši junaški Partiji.

Naj živi naša voditeljica KPJ pod vodstvom heroja maršala Tita.

JESENIŠKI KOVINARJI SO PO SVOJIH ZASTOPNIKIH NA V. KONGRESU KPJ POVEDALI SVOJO BESEDO

Jeseniški kovinarji so poslali na kongres posebno delegacijo, v kateri so bili tov. Mandeljč Lovro, Mandiževac Anton, Štular Jože, Kelih Pavel in Torkar Henrik. Predsenik sindikalne podružnice kovinarjev tov. Mandeljč Lovro je na kongresu izpovedal sledeče:

Jeseniški kovinarji so nas, ponosni in srečni, pooblastili, da v njih imenu izročimo kongresu, Centralnemu komiteju Komunistične partije Jugoslavije in maršalu Titu plamteče borbene pozdrave.

Ponosni smo, da lahko sporočimo, da je naš delovni kolektiv 1. junija sprejete obveznosti v čast kongresu izpolnil in presegel za 3% že 15. julija. Že v bivši Jugoslaviji smo se jeseniški kovinarji trdo borili proti vsem sovražnikom delavskega razreda, razbijačem delavske enotnosti in plačancem buržuazije.

Ko je okupator stopil na naša tla, smo dvignili svojo udarno pest, slabili njegovo vojno silo, uničevali domače izkoriščevalske izdajalce in izvojevali za ceno težkih žrtev svojo socialno in nacionalno svobodo. Tedaj smo se svobodni strnili v vrste borcev za plan, za gospodarsko in politično učvrstitev ter obrambno moč svoje nove domovine, Titove Jugoslavije.

Samo pod praporom Partije so bile mogoče take zmage in samo pod vodstvom Centralnega komiteta Komunistične Partije Jugoslavije s tovarišem Titom na čelu korakamo danes v boljše bodočnost. 719 udarnikov našega kolektiva manifestira pravilnost te borbe. 225 iznajditeljev, novatorjev in racionalizatorjev manifestira pravilnost naše poti. 474 predlogov za izboljšanje dela je zgovoren dokaz novega socialističnega odnosa naših kovinarjev do svoje domovine. Naša Partija je tista, ki je sprostila in nenehno vliiva vero v lastne in neizčrpne ljudske sile.

Bolj ko kdajkoli se zavedamo, da bi brez te naše Partije, katerega najvišji forum tu danes zaseda, ne dosegali tako velikih in pomembnih zmag. Zato izrekamo kongresu globoko zahvalo za pravilno vodstvo Centralnega komiteja Komunistične partije Jugoslavije tovariša Tita. Obenem pa izrekamo kongresu obljubo jeseniških kovinarjev, da bomo podvojili svoje napore, ker neomajno zaupamo Partiji, ki nas je vedno učila sovražiti vse, kar je izkoriščevalskega in brezmejno ljubiti stvar socializma, ker zaupamo Partiji, ki nas tako dosledno vodi po naukih Marksa-Lenina-Stalina skozi borbe v nove zmage.

Kot doslej, bomo tudi v bodoče še v večji meri dokazali z delom in dejanji vsemu svetu pravilnost našega vodstva, to kar nam nekateri danes z besedami osporavajo.

PREDAJA PREHODNE MEDOBRATNE ZASTAVE ZMAGOVITIM OBRATOM

V ponedeljek, 26. julija je bila med opoldansko delovno izmenjavo slovesna predaja prehodne obratne zastave onim obratom v železarni, ki so si v prvem polletju v posameznih mesecih ter v I. in II. četrtletju priborila prva mesta.

Pred pričetkom slovesnosti je kovinarska godba zaigrala nekaj koračnic, nato pa je tajnik sindikalne podružnice kovinarjev tov. Franc Pogačnik spregovoril nekaj uvodnih besed. Direktor železarne tov. ing. Torkar Janko je sporočil uspehe posameznih obratov v prvem polletju ter **pozval predstavnike obrata laboratorija, da slovesno izroče prehodno zastavo predstavnikom obrata Javornik II, kateri obrat si je v drugem četrtletju priboril prvo mesto.** Godba je zaigrala „Delavski pozdrav“, nakar so si predstavniki obeh zmagovitih obratov tovariško in krepko stisnili roke.

Direktor železarne je nato izročil lično izdelane diplome obratom, ki so si v posameznih mesecih prvega polletja ter v I. in II. četrtletju priborili prva mesta:

januar 1948 — mehanična delavnica
februar 1948 — žična valjarna
marec 1948 — opekarna
april 1948 — plavž
maj 1948 — mehanična delavnica
junij 1948 — hladna valjarna
I. četrtletje 1948 — laboratorij
II. četrtletje 1948 — Javornik II.

Diplomo je prejela tudi Prešernova delovna brigada gradbenega oddelka, ki je v juniju preseгла delovno normo za 97,25% in si s tem priborila prvo mesto.

Navedenim pomembnim slovesnostim je prisostvovalo okoli 2000 delavcev in nameščencev.

DARILA DELOVNEGA LJUDSTVA JESENIŠKEGA OKRAJA CENTRALNEMU KOMITEJU KPJ

Člani Partije z Bleda so poslali tovarišu Titu kot generalnemu sekretarju KPJ krasno izdelan relief Bleda in okolice.

Kovinarji železarne Jesenice so podarili tovarišu Titu umetniško izdelan namizni okrasek, simbol ljubezni in dela. Okrasek je po osnutku tov. Sveteta iz konstrukcijske delavnice izgotovila mehanična delavnica. Dalje so kovinarji poslali tudi tovarišu Kardelju sliko jeseniške železarne, odlično delo domačega slikarja tov. Tomazina.

Krajevni sindikalni svet v Radovljici pa je — kot smo že poročali — poslal maršalu Titu umetniško izdelan grb naše Ljudske republike Slovenije.

LJUDSKO POSOJILO

Ljubezen našega delovnega ljudstva do Komunistične partije Jugoslavije in do maršala Tita je prišla do izraza tudi pri vpisu ljudskega posojila, katerega vpisni rok se te dni zaključuje.

Iz vrst delovnega kolektiva jeseniške železarne je izšla nadvse razveseljiva pobuda, da bodo delavci in nameščenci posameznih pododborov poleg že vpisanega posojila vpisali še znesek v višini enodnevnega zaslužka. Nekateri so se odločili za nedeljsko dnino, drugi pa za redni dnevni zaslužek. Prvi se je skoraj 100-odstotno odzval obrat laboratorij, kjer je od 114 članov vpisalo navedeno posojilo 113 članov. Pri vpisu tega posojila je zlasti važno dejstvo, da to posojilo ne bo vpisano na posameznika, ampak bo kot vpisnik naznačen obrat podjetja. Ob priliki povračila posojila bo prejemnik dotični obrat, odnosno celoten kolektiv obrata. Glavnico z obrestmi vred bodo pa porabili po svoji najboljši uvidevnosti, bodisi za skupne izlete, ekskurzije, nagrade in slično. — Ogromna večina delavcev v obratih se s takim načinom vpisa ljudskega posojila strinja. Moramo pa žal povedati, da nekateri temu nasprotujejo. To pa so vsem znani zavirači napredka in večinoma od njih je že preje vpisala samo po 500 din.

Uslužbenci socialno-zdravstvenih ustanov, ki so dosedaj zbrali 138.500 din ljudskega posojila, v počastitev kongresa KPJ z vpisom nadaljujejo.

Sindikalna podružnica lesnih delavcev je dne 22. julija dosedaj vpisano vsoto din 38.500 dvignila še za 8.000 din.

Delovni kolektiv okrajnega trgovskega magacina je predkongresno obveznost glede ljudskega posojila izpolnil. Vpisali so 71.000 din.

V zadnjih dneh vpisnega roka je opazati povsod, zlasti med delavstvom, nov naval navdušenja za ljudsko posojilo in izgleda, da bomo predvideno vsoto dosegli, ni pa izključeno, da jo bomo tudi presegle. Po zaključnih podatkih bomo o tem še poročali.

Iz blejskega kota poročajo o novih uspehih pri vpisu ljudskega posojila.

Člani partijske organizacije Gradis — vila „Bled“ so se na predvečer kongresa KPJ obvezali, da bodo v njegovo počastitev naknadno vpisali še 10.000 din ljudskega posojila. Svojo obveznost so na licu mesta izpolnili. Njihova zavednost ni ostala neopažena. Takoj so članom Partije sledili tudi nepartijci — člani sindikata — kj so vpisali 10.250 din, tako da je delovni kolektiv na tem gradilišču vpisal skupaj 10.250 din. Še več. Poleg vpisa ljudskega posojila bodo v počastitev V. kongresa izboljšali delovne uspehe za 10 do 15 odstotkov, dalje bodo opravili na gradbiščih zadrudnih domov po 10 ur prostovoljnega dela.

Med najboljšimi so tudi uslužbenci MLO Jesenice

Pri vpisu ljudskega posojila so se posebno dobro pokazali uslužbenci Mestnega ljudskega odbora na Jesenicah. Ti so svojo obveznost presegle za 105%, torej so vplačali več kot še enkrat toliko, kot so se prvotno obvezali.

Krajevni ljudski odhori in množične organizacije morajo mobilizaciji delovne sile posvetiti več pozornosti

V predzadnji številki „Jeseniskega kovinarja“ smo pisali o nalogah mobilizacijskih komisij za delovno silo pri krajevnih ljudskih odborih. Nakazali smo celo vrsto primerov, kjer je še možno črpati rezervno delovno silo, povedali smo, da je ta rezervna delovna sila predvsem na vasi. Povedali smo tudi, da je dolžnost množičnih organizacij s pravilnim prepričevanjem doseči, da se vsakdo vključi v proizvodnjo. Danes po 14 dneh moramo žal ugotoviti, da večina krajevnih ljudskih odborov in množičnih organizacij ni dovolj resno pristopila k reševanju tega vprašanja. To dokazuje zelo nazorno primer iz bohinskega kota. V teh krajih je več tovarišev, ki so bili zaposleni pri gradnji hidrocentrale Savica, brez pravega odločnega roka zapustilo delo, čeprav se hidrocentrala gradi v njihovi neposredni bližini, komaj pol ure od njihovih bivališč. Pokazali so skrajno nezavednost, neupoštevajoč velike važnosti, ki jo bo imela hidrocentrala za ves bohinski kot. Množične organizacije so ta nezdrav pojav mirno gledale in niso ničesar ukrenile, da bi se stanje zboljšalo. Naši aktivisti se morajo predvsem zavedati, da vse, kar gradimo pri nas, gradimo izključno le za naše skupne koristi, za boljše življenje vseh nas in naših potomcev.

Dosedanje reševanje vprašanja mobilizacije delovne sile tudi dokazuje, da krajevne mobilizacijske komisije ne poznajo dovolj razmer svojega kraja. Trdijo, da pri njih ni rezervne delovne sile, kar pa v večini slučajev ne drži. Po naknadnem pregledu terena je bilo več primerov, da so ljudje z veseljem sprejeli ponujeno jim delo.

Pravilno moramo zaposliti tudi vse dninarje in so uprave podjetij dolžne napraviti z njimi individualno službeno pogodbo.

Dolžnost krajevnih komisij je tudi ta, da pazijo na fluktuacijo, to je beganje raznih nezadovoljnih iz podjetja v podjetje. Pri tem grešijo tudi nekateri upravniki podjetij, ki vabijo delavce, posebej strokovnjake, v svoja podjetja z boljšimi službenimi pogoji. To ni dopustno in je vsekakor kaznjivo.

Izrabiti moramo vsako priliko glede mobilizacije delovne sile. Zato so zelo primerni naši množični sestanki, na katerih se dosedaj o tem sploh ni govorilo. To moramo v bodoče popraviti in izkoristiti vsa množična zborovanja in sestanke. Stvar v tem smislu so načeli v Radovljici in imeli so uspeh.

Ponovno pa poudarjamo, da je treba k izpolnjevanju te važne naloge pristopiti z vso resnostjo in ljubeznijo. Delavcem je treba prepričevalno pri-

kazati vse ugodnosti, ki jih imajo danes državni uslužbenci. Nekateri se izmikajo zaposlitvi prav zaradi tega, ker jim te ugodnosti niso znane. Vsem takim je treba povedati, da jim je z vstopom v državno službo zajamčeno socialno zavarovanje za slučaj bolezni, da jim je zajamčeno tudi starostno zavarovanje, dalje redni in izredni letni dopust in slično. Tudi glede prehrane in preskrbe se bo njihov položaj takoj zelo izboljšal, ker bodo prejeli nakaznice za živila, tekstili, obutev itd. kar vse bodo lahko kupovali po znižanih enotnih cenah. Ti ljudje morajo tudi vedeti, da se bodo z zaposlitvijo vključili v našo skupnost, od katere bodo upravičeno lahko zahtevali vse, kar jim pripada.

Pa ne samo nezaposlene ljudi, tudi takozvane polkmetovalce moramo pritegniti v proizvodnjo. Na našem podeželju je precej ljudi, ki so priučeni zidarji, tesarji in slično. Do vseh teh je treba stopiti in jim nuditi zaposlitve v smislu gornjih navodil predložiti.

Posebno poglavje tvori pri nas zaposlevanje vajencev v gospodarstvu, katerih nam zelo primanjkuje. Za reševanje tega problema so predvsem poklicane mladinske organizacije, ki naj usmerjajo učence v uk. Ne smemo dopustiti, da bi mladina propadala. Treba je stopiti v stik s starši, katerim naj se pojasni, da imajo velike možnosti razvoja zlasti učenci zidarske in tesarske stroke. Nekateri starši so nerazumljivi v odnosu do svojih otrok. Ne nudijo jim potrebne izobrazbe, čeprav je danes v naši državi možen dostop do višje izobrazbe slehernemu človeku. Tako imamo na Koroški Beli slučaj, da ima mlad dečko veliko veselje do električarske stroke, vsled nezumevanja svojih staršev pa mora — pasti krave. Prav gotovo pa ta slučaj ni osamljen v našem okraju. Na vse take pojave je treba paziti in prizadete prepričati, da je možno srečno in zadovoljno življenje le v delu in čim višji stopnji znanja in kulture. Ker se bližajo počitnice h kraju in se bodo kmalu odprla vrata naših gospodarskih šol, naj množične organizacije, zlasti pa LMS, takoj pristopijo k mobilizaciji naše, zlasti kmečke mladine, ki naj jo napotijo v poklice.

Resnica o kuhanju mila v industrijskem magacinu na Jesenicah

V zadnjem času se širijo na Jesenicah in okolici vesti, da je industrijski magacin na Jesenicah kuhal milo iz pokvarjenega sira in pokvarjenega masla, katero blago se je pokvarilo zaradi malomarnosti uslužbencev industrijskega magacina. Te vesti so naravno močno razburjale prebivalstvo in so padale na račun uslužbencev industrijskega magacina zelo ostre kritike in obtožbe.

Da ugotovimo resnico, smo se zanimali, kako je stvar. Zvedeli smo, da je vsako razburjenje povsem odveč. Dejstva o kuhanju mila govorijo v prid uslužbencem industrijskega magacina, odnošeno v prid uprave magacina. Resnica je namreč tale:

Vsi vemo, da je bilo v zadnjih mesecih občutno pomanjkanje mila. Da bi se stanje v tem oziru vsaj nekoliko zboljšalo, se je uprava industrijskega magacina odločila, da bo sama začela kuhati milo in je v to svrhu nakupila ves material, ki bi za kuhanje mila prišel v poštev. Tako je nabavila iz Pančeva odpadke sira, ki ni bil užiten, ampak uporaben kvečjemu za kuhanje mila. Dalje si je uprava nabavila iz glavnega skladišča topljen loj, ki je bil kupljen v prosti prodaji. Da to odgovarja resnici, je potrdilo tudi več referetov sindikalnih odborov, ki so na licu mesta ogledali to blago in ugotovili, da uporabljeni sir in loj nista bila užitna in da je bilo to edino prav, da se je iz njih kuhalo milo. Samo v to svrhu je bil sir in loj tudi naročen. Kar se pa tiče uporabe masla, pa se je ugotovilo, da industrijski magacin ni razpolagal niti z enim gramom pokvarjenega masla, vsled česar ga tudi ni mogel uporabiti za kuhanje mila.

Vsa navedena dejstva dokazujejo, da so nekateri ljudje namenoma hoteli povzročiti razburjenje prebivalstva in so povsem neupravičeno blatili in klevetali upravo industrijskega magacina. Nasprotno zasluži v tem primeru uprava magacina priznanje, da je samoiniciativno pristopila k kuhanju mila, da bi ga nudila delovnemu kolektivu.

Več zanimanja za ljudsko tehniko v železarni

Uničevalna štiriletna borba je pustila novi Jugoslaviji strašne posledice. Podrtine in grobovi, invalidi in bolniki, vse to so bili problemi, pred katerimi se je znašla ljudska oblast in so terjali rešitve čim preje.

Na iniciativo množičnih organizacij je vse delovno ljudstvo krepko prišlo za delo in danes moramo občudovati že lepo vrsto uspehov. Sodobni položaj pa zahteva še več. Tehnični napredek poslednjih let je tolikšen, da ga bomo le s težavo dosegli, če ne bomo tudi v tem področju izrabili vseh možnosti, ki nam jih nudi ljudsko-demokratska oblika države.

Stara Jugoslavija je povsem zanemarjala smotno tehnično vzgojo in nam pustila prav žalostno dediščino. Če hočemo dohiteti svojo okolico, moramo izrabiti vsak moment. Zanimanje za tehniko je med ljudmi ogromno in tudi smisla za tehnične stvaritve ne manjka. Treba je le pravilno usmeriti in v obliki delovnih krožkov dvigati tehnično znanje prijateljev tehnike, pomagati mladim samoukom, vzgajati novatorje, ki jih poraja čas in delovno področje. Tako bomo kmalu na višini, ki nam bo omogočala mirno planiranje gospodarstva brez strahu, da nam bo zmanjkalo strokovnih moči in dvigniti tehnično izobrazbo naše vojske do stopnje, ko bomo lahko pogumno zrl v obraz bodočnosti in gradili svojo bodočnost, ne glede na neprijetne poglede tujine, v korist in ponos bodočim pokolenjem.

Take in podobne misli je razvijal članek objavljen v prvi julijski številki „Kovinarja“. Navdal nas je z mislijo na množično rast delovnih krožkov po posameznih obratih. Stvarnost je pritisnila temu pričakovanju „klofuto“, s katero pa se razočarani prijatelj tehnike ni zadovoljil. Zanimal se je in brskal dalje ter prišel do sledečih sklepov:

Iniciativni odbor ljudske tehnike za železarno je navezal sodelovanje s sindikalno podružnico kovinarjev in ta je naročila pododborom v podjetju, naj postavijo svojega referenta, ki naj bi mu bila skrb smotrna organizacija prijateljev tehnike v njegovem območju. Zdi se, da pododbori niso imeli najbolj srečne izbire, kajti razen nekaj častnih izjem, večina kolektivov železarne sploh nima pojma o pomenu in potrebi te organizacije.

Čas priganja, zato bo treba zadevo nemudoma razčistiti in ustvariti stanje, ki bo omogočilo primeren razvit delovnih krožkov v korist tovarne in udeležencev. Referat za ljudsko tehniko naj prevzame v pododboru človek, ki ima za tehnične probleme resnično zanimanje, še bolje pa je, če ima veselje do strokovne vzgoje naraščaja. Če ga ovirajo druge obveznosti, naj ga pododbor razreši, kajti vsaj začasno je problem ljudske tehnike in vzgoja kadrov najvažnejši. Morda bo referent potreboval nasveta in pomoči. Obrne naj se preko podružnice na iniciativni odbor ljud. tehnike, ki mu bo dal vse potrebne informacije in mu preskrbel pravila organizacije. V sodelovanju z obratnim vodstvom naj po potrebi organizira primerne krožke za dvig strok. znanja. Ugotovi naj, kakšne veje tehnike resnično zanimajo posamezne člane pododborov in naj te podatke čim preje javi iniciativnemu odboru, obenem s svojimi pripombami. Po zbranih podatkih bo odbor organiziral primerne krožke in tečaje, kjer bodo prijatelji tehnike po svoji želji in potrebi širili svoje obzorje sebi in ljudstvu v korist.

Ustanovni občni zbor „Kluba ljudske tehnike za železarno“ bo začrtal delovne smernice primerne tovarni in potrebam njenega delovnega kolektiva. Od prijateljev tehnike samih je odvisno, kakšne bodo. Zato naj pridejo vsi dne 6. avgusta ob 7. uri zvečer v malo dvorano Titovega doma na Jesenicah, da s svojimi pripombami pripomorejo k čim uspešnejšemu delovnemu programu.

Ljudska tehnika ni eno od organizacijskih bremen časa, temveč orodje, ki nam ga nudi ljudsko demokratična oblika države, da dvignemo svoje znanje v veselje in korist sebi, državi in naši vojski.

Zato bomo šli krepko na delo, da bo čez čas razpolagal kolektiv železarne s klubom tehnike, ki mu bo resnično v ponos, ljudstvu in državi pa v veliko korist.

O B J A V E

TELEFONSKA ŠTEVILKA UREDNIŠTVA IN UPRAVE „JESENISKEGA KOVINARJA“
JE 249!

D O P I S I

MLADINSKI IN FIZIKULTURNI SESTANEK V KAMNI GORICI

V Kamni gorici smo imeli 10. julija 1948 mladinski in fizikulturni sestanek. Na mladinskem sestanku smo razdelili mladinske značke najboljšim mladincem in mladinkam. Dvorana je bila lepo okrašena. Po otvoritvi sestanka smo zapeli mladinsko himno. Potek sestanka je bil zelo živahen. Sklenili smo, da bomo še vnaprej pomagali pri obnovi bivšega pensiona „Jelovica“ in pri obnovi našega mladinskega doma. Pri delitvi mladinskih značk je mladina z navdušenim ploskanjem potrjevala pravično razdelitev značk najzaslužnejšim mladincem in mladinkam. Zgodilo pa se je, da je nek mladinec značko odklonil, češ da je ni zaslužil, ker mu je tako rekel nek drug mladinec. To pa ni resnica, ampak je ta mladinec s svojim netovariškim nastopom le hotel ovirati živahen potek sestanka. To mu seveda ni uspelo. Da je zagrešil napako, je priznal sam takoj drugi dan, ko je prosil predsednika, da naj mu značko izroči, ki je pa seveda ni dobil.

Istega dne smo imeli tudi prvi sestanek „Telovadnega društva Kamna gorica“, kateremu je prisostvoval tov. Šmitek, referent za fizikulturo pri Okrajnem ljudskem odboru na Jesenicah. V svojem govoru je pojasnil pomen in naloge nove fizikulture, ki je zlasti naši mladini nadvse potrebna. Izvolili smo odbor, ki ga je mladina s ploskanjem pozdravila in potrdila. Telovadno društvo šteje sedaj 50 članov. Veliko zanimanje za fizikulturo vlada tudi med našimi pionirji.

H. F.

Ljudstvo na počitnicah uživa lepote naše zemlje

Udarniki, novatorji in jubilanti železarne v Domu kovinarjev na Jadranu

Kako danes ljudska oblast skrbi za delovnega človeka, dokazuje med drugim tudi naš desetdnevni brezplačen oddih v Domu kovinarjev železarne Jesenice v sv. Jeleni pri Crikvenici. To je zelo lep in miren obmorski kraj, oddaljen kakih 20 minut od Crikvenice. Tudi Crikvenica je krasno letoviško mesto.

V kratkih stavkih bi našemu delovnemu ljudstvu rad prikazal, kako je letovala prva grupa jeseških kovinarjev — udarniki, novatorji in jubilanti. Ti so odšli na oddih po nalogu sindikalne podružnice kovinarjev in direkcije železarne.

Po lepi in nadvse zanimivi vožnji skozi osvobojeno Istro smo se ustavili na Reki in po kratkem odmoru ukrcali na parnik „Galeb“, ki nas je v dveurni vožnji po mirnem in sinjem Jadranu pripeljal v Crikvenico. Našo grupo, ki sta sta jo vodila odbornika sindikata tov. Pogačnik in tov. Avsenek, je pred domom kovinarjev sprejel upravnik doma tov. Marasovič in nam želel dobrodošlico. Ko smo se dobro okrepčali, smo bili nameščeni po lepih in snažnih sobah, po dva do tri tovariši skupaj.

Imeli smo lepo vreme, le večeri so bili v tistih dneh še bolj hladni, kljub temu pa so nekateri navdušeni kopalci prišli na svoj račun. Dom kovinarjev ima tudi lasten čoln, ki je bil seveda stalno „v obratu“ do poznega večera. Dnevno smo napravili tudi krajše ali daljše izlete, včasih tudi „čez lužo“ na otok Krk.

Hrana je bila zadostna in okusna. Jedli smo petkrat na dan. Kruha je bilo vsak čas dovolj na razpolago. Upravnik doma, kuharice in drugo postržno osebje so si zelo prizadevali, da smo bili vedno točno in dobro postreženi.

V lepih in toplih dneh smo postali seveda tudi žejni. Ker pa je morska voda preslana in za kovinarska grla nič kaj prijetna, smo jo mahnil na Krk, ali pa k sv. Jeleni pod Koprivo na kak deci rujnega vinca. Prvi deci pa je ponavadi prikladal še drugega, tretjega in tako dalje — kakor je bila pač „špaga dolga“. Ker so bili med nami tudi nekateri dobri pevci, se je ob takih prilikah razlegala tudi naša lepa slovenska pesem, da je odmevala daleč preko gričev. Ko smo zvečer prijetno utrjeni legali k počitku, smo večkrat poslušali čarobne glasove „morskih deklic“, ki so na čereh sinjega Jadrana prepevale pozno v noč...

Lenežop.

V počitniški koloniji na Breznici

Ko sem se bližala šoli, mi je na uho udarjal glasen smeh otrok, ki so se lovili po dvorišču. Sprva sem mislila, da so otroci domačini, ko pa sem stopila do njih, sem po naglasu spoznala, da so tisti, h katerim sem namenjena.

— „Pozdravljeni, fantje!“

— „Zdravo, zdravo!“ so otroci veselo odzdravljali in se zgrnili okrog mene.

— „No, kako se imate?“

— „Dobro, krasno, prekrasno! Prehitro bo minulo...“

— „Od kod pa ste?“

Naštevajo razna imena vasi iz grosupeljskega okraja. Na vprašanje, če je bil kdo izmed njih že lani v koloniji, so nekateri veselo pritrdili.

— „Midva sva bila lani v Podnartu“, se odreže korajžen fantič in kaže s prstom na drobnega tovariša poleg sebe.

— Moja mama je sekretarka AFŽ. Ali ste Vi tudi, ko imate značko?“

Zasmejala sem se in namesto odgovora nadaljevala:

— „Ali ste sami dečki v koloniji?“

— „O, to pa ne! Z nami so tudi deklice, kar poglejte jih, prav zdajle prihajajo iz šole.“

— „Kdaj pa ležete k počitku?“

— „Ponavadi ob osmih, Nocoj pa bomo zakurili kres — taborni ogenj. — To bo veselje! Pojdite z nami!“ — žvrgolijo vsi vprek. Bila sem srečna med njimi. Človek se ob pogledu na te vesele obraze otrse lastnih skrbi.

Upravnica kolonije mi je pripovedovala o začasnih težavah. Ničesar ni bilo pripravljenega, toda zavest, da bodo otroci prišli, je premagala vse zapreke. Pionirji in pionirke se počutijo izredno dobro. Imajo lepo urejeno jedilnico in spalnico. Kuhinjo je odstopila tovarišica Tona, čeprav ima le majhen štedilnik. Ker sta pa v hiši dva štedilnika, se kuha na obeh.

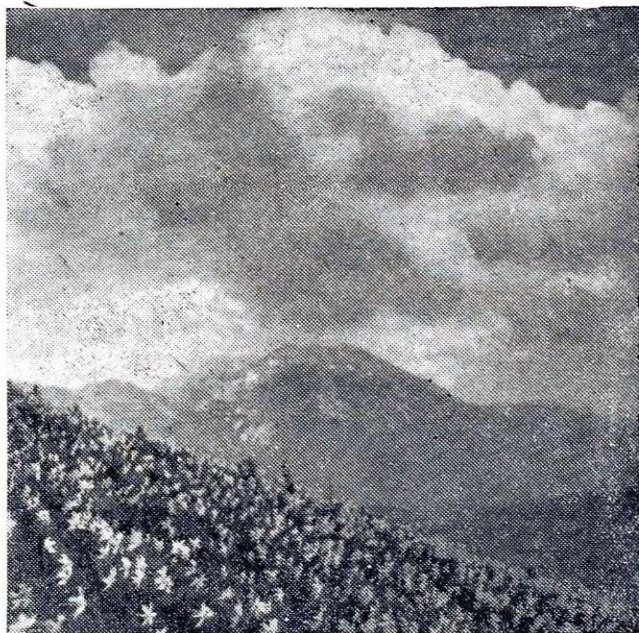
Jeseniški pionirji v počitniški koloniji v Brežicah

V začetku julija je odpotovalo 81 pionirjev z Jesenic na štiritedensko letovanje v Brežice. Vožnja je bila dolga in pionirji smo se čudili nizkim gričem in deroči, precej umazani Savi. Namestili so nas v osnovni šoli in kmalu smo zaživel pravo pionirsko-počitniško življenje. Razdeljeni smo v čete, katere vodijo mladinke.

Vstajamo zjutraj ob pol sedmih, nato je umivanje in postiljanje ležišč. Spimo na novih pograđih, ki so izdelani iz gorenjskih smrek. Po obilnih obrokih hrane odhajamo na igrišča, izlete, v gozd ali na studijske sestanke. Napravili smo že izlet v Čateške toplice in Krško vas. Nekoliko nam je nagajalo vreme in se nismo mogli kopati v vodi.

Kljub temu, da smo na počitnicah, ne pozabljamo glavnih dolžnosti pionirjev. Radi povsod pomagamo in se vključujemo v skupnost. Tako smo pomagali po svojih močeh tudi pri pripravah za proslavo V. kongresa KPJ. Za okrasitev mesta Brežice smo nabrali zelenje, posebno lepo pa smo okrasili šolo in hišo, kjer so obednice. Tudi steno smo posvetili kongresu. Na predvečer kongresa pa smo z zastavicami manifestirali po mestu. Strumno smo korakali in vzklikali maršalu Titu, Stalinu in Partiji. Ko je ob mestu zagorel velik kres, smo veselo zarajali patizanska kola, ki smo se jih naučili v koloniji. Na dan kongresa pa je bilo slavnostno zborovanje, katerega smo se vsi udeležili. Dne 22. julija smo priredili skupno z belokranjskimi pionirji akademijo. Pripravili smo lepe točke, izmed katerih je najbolj ugajal prizor kako so jeseniški pionirji pregnali Svabe z naših narcisnih polj.

M. M.

Ključavnice, bedenke ali narcise v planinah Karavank na Gorenjskem

— „Žene so nam zelo veliko pomagale,“ je pripovedovala upravnica. „Obljubile so, da bodo skrbale za zelenjavo in prale perilo. Z domačimi pionirji bomo napravili skupni izlet. Ob času druge izmene bo prišel grosupeljski prosvetni svet v gostovanje z igro in s tem dal priznanje tukajšnji organizaciji AFŽ, ki se resnično briga za nas. S hrano so otroci zelo zadovoljni in so se nekateri že precej popravili, imajo neverjeten tek — gorenjski zrak jim nadvse prija...“

Skrbna upravnica je vprašala nekoga: „Mirko, ali boš še kaj jedel?“

— „Ne, hvala tovarišica Tona, sem še siti!“, odgovarja vitki dečko.

Meni pa je pojasnila: „Mirko je ubožec. Belogardisti so mu ubili očeta in mater. Živi pri starejšemu bratu in je izredno priden otrok.“

— „Ali jih je več brez staršev?“

— „Le malo jih je, ki bi imeli oba, večina je brez njih. Enemu so umrli v taborišču, drugemu so padli v borbi, tretjemu so jih ubili domači izdajalci...“

Ko sem zapuščala kolonijo, so mi otroci veselo mahali v slovo, vzklikali iz globine svoje otroške duše novi Jugoslaviji, Sovjetski Zvezi, maršalu Titu, Stalinu, Kardelju, Kidriču, Moši Pijade, Džilasu, Rankoviču, Beblerju in drugim. Ozrla sem se prevzeta in čudila, kako da ta mladež pozna že vse naše borce in vodilje.

Prešeren Rezka.

KATASTROFALNI NALIVI NA DOVJEM IN OKOLICI SO POVZROČILI OGROMNO ŠKODE

V nedeljo, 25. julija je vas Dovje in pol ure oddaljena Belca doživela težke ure. Mnogi vaščani, ki so se zjutraj prebudili iz sna, niso slutili, kaj se je zgodilo tekom noči.

Nad Dovjem se je tekom noči odtrgal oblak. Most preko potoka Belce je izginil brez sledu. Hudournik je z zadružne žage odplaval ves les, ki se je nagromadil pred mostom na Belci. Pritisk je bil premočan in most se je moral udati. Ni dosti manjkalo, da tudi žaga ni splavala po vodi. Ljudje so pred poplavo bežali iz hiš in reševali pohištvo na varnejša mesta. Voda je samo na žagi povzročila okrog pol milijona škode. Nemogoče pa je že zdaj oceniti škodo, ki je povzročena polju in njivam. Pogled nudi res žalostno sliko. Zaman je bil trud pridnih kmetov. Ne bodo mogli požeti tega, kar so pomladi sejali. Tolaži jih zavest, da bo ljudska oblast storila vse, da ne bodo trpeli pomanjkanja.

Tudi na Dovjem ni bila noč nič manjstrašna. Sedučnikov potok na zapadni strani vasi je silno prestopil bregove in jo mahnil naravnost čez travnike in žitna polja. Kjer koli je hrumela voda, so uničeni vsi pridelki. Sledi besnenja vode so tudi na cesti proti postaji. Vsa polja okoli postaje in zadružna žaga so bila pod vodo.

Posebno škodo pa je napravila voda v vasi. Hudournik je v marsikaki hiši vdrl na vrata in odvihral dalje skozi okna, drugje pa obratno. Pohištvo je plavalo po vodi, vsa obleka je bila mokra, posodo so mukoma reševali iz naplavine. V neki hiši je nočevala stara in bolehn žena. Da bi jo rešili, so morali razbiti vrata. Ko so prišli do nje, je starica dobesedno s posteljo vred plavala po vodi.

Veliko opravka je dalo reševanje živine. V nekaterih hlevih je bilo vode nad en meter visoko in marsikak prešič je našel smrt v umazanih valovih. Veliko škode so napravili na polju tudi hudourniki, ki so prihrumeli v dolino z Možaklje.

Da ni bila nesreča še veliko večja, gre največja zasluga požrtvovalnosti domačinov. Takoj ob nastopu grozeče nevarnosti so v zgodnjih jutranjih urah prišli za lopate in krampe in reševali, kar se je rešiti dalo. Ker ni nehalo deževati tudi naslednjo noč, so rešitelji bili vso noč na nogah. Napeljali so ob strugi elektriko, da so mogli delati in uravnavati razbesneli potok.

Hudo prizadetim Dovžanom bomo priskočili na pomoč vsi, da bo škoda čimprej popravljena. V največji stiski so jim priskočili prvi na pomoč pripadniki JA iz Mojstrane.

OBNOVA SINDIKALNEGA LETNEGA GLEDALIŠČA NA JESENICAH

Članstvo sindikalnega gledališča na Jesenicah je v počastitev V. kongresa KPJ pričelo z delom za obnovo letnega gledališča ob Ukovi nad Romahom. Namen teh obnovitvenih del je, napraviti betonsko ploščo, pod katero bi bili dve garderobi. Spretni del odra, ki bi se približal gledalcem, pa bi bil iz kamenitega zidu.

Vsa ta dela morajo biti gotova že v avgustu, da bomo še letos vprizorili Miklovo Zalo in glasbeno pevski večer. Morda nas obišče na letnem gledališču tudi ljubljanska Državna opera.

Navedeno letno gledališče pa ni namenjeno samo Jeseničanom, ampak bo služilo koristim in razvedrilu vsega prebivalstva okraja. Zato prosimo Jeseničane in delovno ljudstvo vsega okraja, da pomaga pri obnovi letnega gledališča s prostovoljnimi delom. Ta dela so dnevno od 15. do 18. ure, v nedeljo 1. avgusta pa bo udarniško delo od 7. do 12. ure. Tega nedeljskega udarniškega dela naj bi se udeležili tudi člani drugih gledališč zlasti iz Kranjske gore, Dovjega, Blejske Dobrave, Javornika in Koroške Bele, Bohinjske Bistrice, Radovljice itd. Pri tej priliki bi se tudi pogovorili o razdelitvi vlog za Miklovo Zalo, pri kateri bodo sodelovale vse gledališke družine okraja.

K obnovi letnega gledališča na Jesenicah vabimo tudi vse množične organizacije, mestni ljudski odbor pa bi opozorili k razmišljanju, da bi bilo letno gledališče tudi idealen kraj za večerne kinopredstave. Poleg razvedrila bi človek užival tudi čist zrak. Zato bomo s skupnimi napori ustvarili letno gledališče, da bomo čimprej v prosti naravi uživali sadove svojega dela.

Uredništvo in uprava: Jesenice, Titov dom (I. nadstr., soba štev. 12). — Izhaja tedensko. — Odgovorni urednik: Gasar Verko, Jesenice

Tisk Gorenjske tiskarne v Kranju. 2003 48